

Stefan Ludwik Grodecki (1903-1968)

Notka biograficzna

Stanisław L. Grodecki urodził się 25 sierpnia 1903 r. w Niedźwiedziu w powiecie limanowskim. Syn Jana Gryśia i Karoliny z domu Piwiwarska. W latach 1910-1915 uczęszczał do szkoły powszechnej w Szczyżycu. W 1923 r. ukończył Państwowe Gimnazjum w Myślenicach i 5 czerwca 1923 r. zdał maturę z wynikiem celującym. Przed rozpoczęciem studiów technicznych odbył w 1924 r. praktykę zawodową w zakładach Zieleniewskiego w Krakowie. W 1924 r. został przyjęty na studia na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Budowy Maszyn. Wstąpił w szeregi Związku Polaków w Gdańsku. Studia, z przerwami w nauce skończył w 1933 r. uzyskując tytuł inżyniera.

W trakcie studiów zatrudnił się w charakterze pracownika biurowego w Dyrekcji Okręgu Kolei Państwowych w Gdańsku.

Od 14 sierpnia 1929 r. powołany do odbycia służby wojskowej w 5. Baonie Podchorążych Rezerwy w Łobzowie. Od 24 września 1930 r. w Szkole Podchorążych Rezerwy Lotnictwa, skierowany do służby w 2. Pułku Lotniczym w Krakowie. Jako plutonowy podchorąży ze specjalnością obserwatora zwolniony do rezerwy 18 września 1930 r. Powrócił do Gdańska, gdzie kontynuował studia i pracę w PKP. W 1932 r. awansowany do stopnia podporucznika, a 1 stycznia 1935 r. porucznika rezerwy. W 1931 r. uzyskał administracyjną zgodę na zmianę nazwiska z „Gryś” na „Grodecki”. Zwolnił się z pracy w gdańskiej DOKP i przyjął do pracy od 1 sierpnia 1934 r. w Wojskowej Składnicy Tranzytowej na Westerplatte w Gdańsku w charakterze cywilnego kierownika technicznego basenu portowego, elektrowni i wodociągów.

W czasie obrony Westerplatte od 1 do 7 września 1939 r. adiutant dowódcy i oficer techniczny.

por. St. Grodecki - z prawej

Od 7 września jeniec Nr 2106, najpierw obozu przejściowego w Riesenburgu (Prabuty), potem Oflagu XVIII A Lienz. 31 maja 1940 przeniesiony do Oflagu II C w Woldenberg (Dobiegniew), gdzie spędził resztę wojny. Uwolniony 30 stycznia 1945 r. w Deetz przez oddziały Armii Czerwonej. Wraca do Gdańska, gdzie w lipcu 1945 r. zatrudnił się jako kierownik ruchu portowych urządzeń przeładunkowych w Porcie Gdańsk. Od 1 listopada 1945 r. pracował w Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego Gdańsk-Gdynia na stanowiskach starszego inżyniera ruchu, kierownika technicznego portu węglowego, głównego inżyniera portu.

16 kwietnia 1948 r. przeniesiony do rezerwy.

Od 1 stycznia 1950 r. był Naczelnym Inżynierem Ruchu w Zarządzie Portu Gdańsk-Gdynia.

Od 1 kwietnia 1954 r. przeniesiony do Centralnego Zarządu Portów Ministerstwa Żeglugi w Warszawie na

stanowisko głównego mechanika.

Zmarł 16 sierpnia 1968 r. Pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie – kwatera B18, rząd 1, grób 8.

Żona Janina Kramarz, syn Jan (1946), córka Barbara (1949).

Współzałożyciel i aktywny członek Związku Obrońców Westerplatte, organizacji wchłoniętej później przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację (Seksja Westerplaczczyków w Zarządzie Okręgowym ZBoWiD w Gdańsku). Od 1945 r. członek Stronnictwa Demokratycznego.

Od 21 maja 1998 r. honorowy obywatel miasta Gdańska.

Odznaczenia: Medal za Długoletnią Służbę (1938), Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari (1945), Srebrny Krzyż Zasługi (1946), Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 (1947), Medal za Odrę, Nysę, Bałtyk (1947), Odznaka Grunwaldzka (1960), Złoty Krzyż Zasługi (1952), Medal 10-Lecia PRL (1955), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1955), Złota Odznaka „Zasłużony Pracownik Morza” (1956).

*Opracowali: dr. Jarosław Tuliszką we współpracy z Wojciechem Samólem (Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku) na podstawie:
Dróżdż K.H., Walczyli na Westerplatte. Badania nad stanem liczbowym załogi Wojskowej Składnicy Tranzytowej we wrześniu 1939 roku, Oświęcim 2017;
Górniewicz-Kurowska Stanisława, Westerplaczczy. Losy Obrońców Wojskowej Składnicy Tranzytowej, Wydanie II poszerzone i poprawione, Gdańsk 2012;
Westerplatte. Zebrał, opracował i wstępem opatrzył Zbigniew Flisowski. Warszawa 1978.
Roczników Oficerskich 1923, 1923, 1932 oraz 1935-1939
oraz wybranych teczek personalnych z: Centralnego Archiwum Wojskowego w Warszawie, Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w Warszawie, Archiwum Państwowego w Gdańsku oraz Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej.*

Gdańsk, w maju 2022

